

РЕШЕНИЕ

№ 42934

гр. София, 22.12.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХVII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 05.12.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Калина Пецова

ЧЛЕНОВЕ: Димитрина Петрова
Ралица Рачкова

при участието на секретаря Евгения Стоичкова и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **10555** по описа за **2025** година докладвано от съдия Ралица Рачкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на В. председател на Комисията за защита на потребителите, подадена чрез гл. юрисконсулт към ГД „Контрол на пазара“ в КЗП – М. М., срещу решение № 3135 от 18.08.2025 г. по НАХД № 10556/2024 г., постановено от Софийския районен съд (СРС), с което е потвърдено НП № 003430/06.11.2023 г., издадено от Председателя на Комисията за защита на потребителите – С. С. А., с което на основание чл. 24, ал. 2 от Закон за електронната търговия (ЗЕТ) на "А1 България" ЕАД е наложена имуществена санкция от 500 лв., за това, че при извършена по сигнал проверка за спазване на ЗЕТ е установено, че в нарушение на чл. 6, ал. 3 ЗЕТ.

В касационната жалба се съдържат доводи за неправилност и необоснованост на съдебното решение. Конкретизира се, че решението е постановено при неправилно тълкуване и в нарушение на материалния закон. Иска се отмяна на решението и потвърждаване на НП.

В съд.заседание касаторът, редовно уведомен, не се представлява.

Ответникът – „А1 България“ АД, не се представлява и не взема становище по касационната жалба.

Представителят на Софийска Градска прокуратура дава заключение, че касационната жалба е основателна. Моли да се отмени решението на СРС като неправилно.

Административен съд София - град, двадесет и седми касационен състав, намира, че жалбата е подадена в срока по чл. 211 от АПК от надлежна страна и се явява допустима.

Разгледана по същество жалбата е основателна по следните съображения:

В производството пред въззивната инстанция е установена следната фактическа обстановка:

С акт за установяване на административно нарушение № 3430/08.06.2023 г., съставен от П. О. А. – мл. експерт в дирекция ЗППР при КЗП и в присъствието на В. Н. П. – свидетел при установяване на твърдяното нарушение и С. Х. С. - свидетел при съставянето на акта е констатирано, че при извършена на 02.05.2023 г. в сградата на КЗП, находяща се в [населено място], [улица] проверка е установено, че жалбоподателят „А1 България“ ЕАД е изпратил непоискано търговско съобщение по смисъла на чл. 5, ал. 1 ЗЕТ на електронна поща [електронна поща], който имейл е вписан в регистъра на електронните адреси на юридическите лица, воден от КЗП под рег. № Ц-05-24, които не желаят да получават непоискани търговски съобщения и е собственост на ЕТ „Любомир Венков“. В акта е отразено, че на 02.02.2023 г. в [населено място] е нарушена разпоредбата на чл. 6, ал. 3 ЗЕТ, като препис от него е връчен на упълномощен представител на юридическото лице на 27.06.2023 г.

От правна страна СРС е приел, че в АУАН и НП не става ясно кога и къде е извършено нарушението по чл. 6, ал. 3 от Закона за електронната търговия. Направил е извода, че не е посочено мястото на извършване на нарушението, като по този начин е мотивирал и отмяната на наказателното постановление. Посочил е, че забраната по чл. 6, ал. 3 ЗЕТ не е активна, в конкретния случай, понеже електронната поща е заявена от физическо лице. Отделно е изложил, че КЗП са negliжирали фактическите данни, че имейл адреса се ползва и от юридическо лице. На последно място съдът служебно е посочил липсата на задължителната привръзка на чл. 24, ал. 2 от ЗЕТ, а именно чл. 24, ал.1 от ЗЕТ.

Решението на районния съд е неправилно.

Не се споделят изводите на въззивния съд, че от прочита на АУАН и НП не става ясно кога е изпратено процесното електронно съобщение, както и какво е било неговото съдържание. Настоящият касационен състав приема, че АУАН и обжалваното НП са съставени от компетентни длъжностни лица и в съответствие с изискванията на ЗАНН по отношение необходимото съдържание на документа и сроковете за съставянето му. От съдържанието на съставените АУАН и НП и от събраните по делото доказателства, по безспорен и несъмнен начин се установява, че на 02.02.2023 г. дружеството „А1 България“ ЕАД е изпратило непоискано търговско съобщение по смисъла на чл. 5, ал. 1 ЗЕТ на електронна поща [електронна поща], който имейл е вписан в регистъра по чл. 6, ал. 2 от ЗЕТ на електронните адреси на юридическите лица, воден от КЗП под рег. № Ц-05-24, които не желаят да получават непоискани търговски съобщения и е собственост на ЕТ „Любомир Венков“. Не е спорно и това, че съобщението е изпратено от електронен адрес, ползван от „А1 България“ ЕАД, както и че това съобщение има търговски характер, доколкото с него се предлага и рекламира за продажба продукт от дружеството, като са посочени и точни координати за кореспонденция и контакти с него. В АУАН и НП изрично е посочено, че на 02.02.2023 г. в [населено място] е нарушена разпоредбата на чл. 6, ал. 3 ЗЕТ., а като поредност на извършеното нарушение е посочено „първо“. Обсъдена е и разпоредбата на чл. 28 ЗАНН и е прието, че същата е неприложима, тъй като установените по преписката обстоятелства не сочат на маловажност на нарушението.

Видно от данните по преписката полученото търговско съобщение /съдържащо се в преписката на хартиен носител/ безспорно попада в определението по чл. 5, ал. 1 от ЗЕТ и чл. 2, б. "е" от Директива 2000/31/ЕО на Европейския парламент и Съвета относно някои правни аспекти на услугите на информационното общество, доколкото рекламира пряко стоките и услугите на „А1

България“ ЕАД. Разпоредбата на чл. 6, ал. 3 от ЗЕТ въвежда забрана за изпращането на непоискани търговски съобщения на електронни адреси, вписани в регистъра по чл. 6, ал. 2 от ЗЕТ. Цитираната норма на чл. 6, ал. 2 от ЗЕТ задължава Комисията за защита на потребителите да води електронен регистър на електронните адреси на юридическите лица, които не желаят да получават непоискани търговски съобщения, по ред, определен с наредба на Министерския съвет. Следва да се посочи, че разпоредбата на чл. 7, § 2 от Директива 2000/31/ЕО посочва дължимия резултат, който следва да бъде постигнат при транспонирането на директивата, а именно държавите-членки да предприемат мерки, за да гарантират, че доставчиците на услуги, които изпращат по електронната поща непоискани търговски съобщения правят справка редовно с регистрите за отказ, в които лицата, които не желаят да получават такива търговски съобщения, могат да се регистрират и спазват желанието им. От тук се извежда и задължението на доставчиците на услуги, които изпращат по електронната поща непоискани търговски съобщения, каквото безспорно е санкционираното дружество „А1 България“ ЕАД, да проверяват регистъра поддържан от КЗП, преди да пристъпят към изпращане на непоискано търговско съобщение. Справката относно вписаните в електронния регистър по чл. 6, ал. 2 от ЗЕТ електронни адреси е общодостъпна, находяща се на интернет страницата на КЗП и може да се извършва чрез въвеждане на конкретен електронен адрес, след което незабавно се получава информация дали същият е вписан в регистъра по чл. 6, ал. 2 от ЗЕТ. От събраните по делото доказателства по несъмнен начин е установено, че електронната поща [електронна поща] е вписана в регистър по чл. 6, ал. 2 от ЗЕТ, поддържан от КЗП. В тази връзка ирелевантно за случая се явява обстоятелството, че електронната поща [електронна поща] е използва и от друго търговско дружество "Дагма-Ц" ООД, представлявано от Д. В.. Както бе посочено по-горе „А1 България“ ЕАД, като доставчик на услуги, което изпраща по електронната поща непоискани търговски съобщения, е длъжно да провери електронните адреси, на които изпраща рекламните си съобщения и в случай че същите са вписани в регистъра по чл. 6, ал. 2 от ЗЕТ, следва да се въздържа от нарушаване на забраната посочена в чл. 6, ал. 3 от ЗЕТ.

Не се споделя приетото от въззивния съд, че оспореното НП е незаконосъобразност, тъй като липсва задължителната привръзка на чл. 24, ал. 2 от ЗЕТ, а именно чл. 24, ал. 1 от ЗЕТ. Съгласно чл. 24, ал. 1 ЗЕТ доставчик на услуги, който извърши или допусне извършването на нарушение по чл. 6, ал. 3, се наказва с глоба в размер от 250 до 1500 лв., ако деянието не съставлява престъпление. Посочената в НП разпоредбата на чл. 24, ал. 2 от ЗЕТ гласи, че в случаите по ал. 1 на юридическото лице или едноличния търговец се налага имуществена санкция в размер от 500 до 2000 лв. В случая не е налице съществено нарушение, тъй като цитираната разпоредба на чл. 24, ал. 2 от ЗЕТ съдържа ал. 1 от същата разпоредба и изрично препраща към нея, поради което по никакъв начин адресатът на акта не е въведен в заблуждение и същият е упражнил правото си на защита своевременно и в пълен обем.

Следва да се посочи, че в случая се касае за отговорност на юридическо лице, която е безвиновна и в този смисъл наказващият орган е наложил съответната „имуществена санкция“, съобразно приложимата норма на чл. 24, ал. 2 от ЗЕТ, според която за нарушение на чл. 6, ал. 3 от ЗЕТ на юридическите лица се налага имуществена санкция, в размер от 500 до 2000 лв. Наложената имуществена санкция на дружеството е в размер на 500 лв., явяващ се минималния размер предвиден от закона. Съдът счита, че нарушението не е маловажно по смисъла на чл. 28 ЗАНН, тъй като деянието по никакъв начин не се отличава от други нарушения от този вид и за извършването му законодателят е предвидил определена санкция, отразяваща степента на обществената му опасност.

Предвид изложеното, настоящата инстанция приема касационната жалба за основателна.

Оспореното решение на СРС като неправилно следва да бъде отменено, а наказателното постановление - да се потвърди.

С оглед изхода на делото и своевременно направеното от касационния жалбоподател искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, в полза на същия следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер на 150 лева, определени в съответствие с фактическата и правна сложност на делото и на основание чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ, вр. чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, Административен съд - София-град, XXVII касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № 3135 от 18.08.2025 г. по НАХД № 10556/2024 г., постановено от Софийския районен съд, и вместо него **ПОСТАНОВЯВА:**

ПОТВЪРЖДАВА НП № 3430/06.11.2023 г., издадено от председателя на Комисията за защита на потребителите, с което на основание чл. 24, ал. 2 от Закон за електронната търговия на "А1 България" ЕАД, ЕИК[ЕИК], е наложена имуществена санкция в размер на 500 (петстотин) лв., за това, че при извършена по сигнал проверка за спазване на ЗЕТ е установено нарушение на чл. 6, ал. 3 ЗЕТ.

ОСЪЖДА "А1 България" ЕАД, ЕИК[ЕИК], да заплати на Комисията за защита на потребителите сумата от 150 (сто и петдесет) лева, представляващо юрисконсултско възнаграждение
Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: